

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 57. Joannes Segoviensis Panormitanum confutare conatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

Sæcul. XV.
A.C. 1439.

fese opponens : cum enim harum tres priores quæstionem juris, reliquæ vero factum, & Eugenii Personam tangerent, ille omni nisu has posteriores utpote Pontifici injurias confutavit. Cuncta illa fuere agitata in quadam Congregatione, in qua præside Cardinale Arelatenſi, Nicolaus Amici Parisiensis Theologus suffragia collegit, & Joannes Dienliffi oratione Scotus Secretarii munere functus est. Equidem Panormitanus in sua Oratione, cujus summam Æneas Sylvius recitat, Synodum Papa esse superiorem afferebat, ejusmodi tamen doctrinam in fidei dogma extolli posse omnino negabat. Quod si forsitan, inquit, in prima dissolutione peccasset Eugenius, nequaquam tamen adversus ipsum tanquam hæreticum procedi posset. Ejus orationem laudatam magis, quam approbatam, illi tamen efficaciam habuisse testatur Sylvius, ut postea verbum *Relapsum* ex conclusionibus tolleretur, in ejus locum substituta voce, *Prolapsum*.

§. LVII.

Joannes Segoviensis Panormitanum confutare conatus.

Panormitani orationem Joannes Segoviensis Theologus longe peritissimus ex Collegio Salmanticensi confutandam suscepit.

suscepit. Hic multa sermonis concinnitate, atque animi modestia ostendit, quod nihil validius adversariorum suorum causam pessumdaret, quam ipsa Panormitani argumenta. Nam si, inquit ipse, ea, quæ ex decretis, & declarationibus Ecclesiæ eliciuntur, ad fidei articulos pertinent, manifestum est, Eugenium Papam in fidem Catholicam peccasse, eo quod Ecclesiæ leges transgressus esset, nec non jugum obedientiæ Concilio Constantiensi debitæ excussisset, illiusque decreta toties in Basileensi Synodo inculcata sprevisset. Talia loquentem Panormitanus subinde interpellabat, ægre ferens suæ causæ præjudicatum iri, sed Joannes Segoviensis nihil motus verba facere perrexit. Eidem quidam Episcopus auxilio fuit, sed tanta verborum asperitate, ut ad probra ac convitia ventum fuerit, de quibus veniam petere compulsus est.

Sæcul. XV.
 A.C. 1439.

En. Sylv.
loc. cit. p. 6.

Postero die habita est Congregatio Generalis, in qua Amadæus Lugdunensis Archiepiscopus, Regis Francorum Oritator, postquam Eugenium esse hæreticum pluribus rationibus comprobavit, amare conquestus est, illorumque ignaviam, qui talem Virum Pontificio solio præfecerant, detestatus in exaggerandis Ecclesiæ calamitatibus tempus absumpsit. Ex adverso Burgenfis Episcopus Regis Arragonum Eleemosynarius Euge-

m.

Sæcul. XV. A.C. 1439. nii innocentiam vindicare aggressus præfatas conclusiones in generales, ac particulares divisit, & harum tres primas rera eloquentiæ ubertate explanans, earum veritatem minime dubiam esse comprobavit, dummodo in canonem Articulorum fidei non referantur; illam enim adjectionem, quæ fidei faceret mentionem, sibi omnino dubiam videri asseruit. Dein proluxa admodum oratione ostendit, Synodum Pontifice superiorem esse, idque tam ex divino, quam humano jure demonstrare conatus, demum in argumenti sui confirmationem pro illius ævi more ipsum quoque Aristotelem adduxit. Verbo: tanta eruditionis amplitudine, tamque limato sermone peroravit, ut unus omnium in se aures, animosque suspensos haberet. Ast cum declamare pergeret, tandemque sermonem ad postremas quoque quinque conclusiones converteret, eloquentiam siccioribus jamjam venis profluere, & rationum suarum robur vix non deficere videbatur; ita totus a se ipso degenerabat, ut omnes jam alium a Burgensi Episcopo perorantem sese audire existimarent.